رسالت
سال چهل و یکم ■ شماره ۱۱۳۴۳ ■ روزنامه صبح ایران

خشونت علیه معلولان، بحرانی که دیده و ثبت نمی‌شود

حکایت مظلومیت و معلولیت

سازمان بهزیستی تاکنون آماری در رابطه با خشونت‌های رخ‌داده علیه افراد دارای معلولیت منتشر نکرده است، اما براساس گزارش‌هایی که از سالیان قبل موجود است، معلول آزاری پس از کودک آزاری، همسرآزاری و سالمندآزاری رتبه چهارم خشونت‌های خانگی را به خود اختصاص داده است!

آزار معلولان انواع مختلف سوءاستفاده جسمانی و روانی و همچنین سهل‌انگاری را شامل می‌شود. سوءاستفاده جسمی به عنوان عمل صدمه یا اجبار جسمی توصیف شده و باعث صدمات فیزیکی یا آسیب روانی بر فرد معلول می‌شود. بدرفتاری با افراد معلول اغلب محدودیت‌های بیش از حد؛ پرخاشگری کلامی و برخورد با معلولان بزرگسال به عنوان کودک، شخصیت‌زدایی، تحقیر و غیرانسانی‌سازی و قربانی‌سازی را دربرمی‌گیرد. واقعیت این است که این خشونت‌ها نسبت به افراد دارای معلولیت می‌تواند در پستوهای خانه جاری و ساری باشد اما کمتر در میان خبرها به چشم می‌خورد.

تاکنون آماری از خشونت علیه معلولان استخراج و منتشر نشده است

بهروز مروتی از فعالین حوزه معلولیت در این زمینه به «ما» می‌گوید: «خشونت علیه افراد دارای معلولیت در محیط خانواده، واقعیتی تلخ و پنهان است که در سکوت شکل می‌گیرد و تا پایان عمر فرد بدون دیده شدن ادامه پیدا می‌کند. براساس گزارش‌های سازمان جهانی بهداشت و پژوهش‌های بین‌المللی، افراد دارای معلولیت به طور قابل توجهی بیشتر از دیگران در معرض خشونت قرار می‌گیرند. آمارها نشان می‌دهد احتمال تجربه خشونت برای این افراد حدود ۱/۵ برابر بیشتر است و خطر خشونت جنسی برای آن‌ها بیش از دو برابر گزارش شده است. کودکان دارای معلولیت نیز وضعیت نگران‌کننده‌تری دارند؛ طبق یافته‌های یونیسف، این کودکان ۳ تا ۴ برابر بیشتر از همسالان غیرمعلول خود قربانی خشونت می‌شوند. این اعداد تنها بخشی از واقعیت را نشان می‌دهند، چون بسیاری از موارد خشونت به دلیل وابستگی فرد به خانواده، نبود سیستم گزارش‌دهی و ترس از پیامدها اصلاً ثبت نمی‌شود.»

مروتی با اشاره به اینکه در ایران تاکنون نظرسنجی و آماری از خشونت علیه معلولان استخراج و منتشر نشده، عنوان می‌کند: «افراد دارای معلولیت به دلیل وابستگی‌های جسمی، مالی و عاطفی، امکان دفاع از خود یا خروج از موقعیت‌های آسیب‌زا را ندارند و همین مسئله آن‌ها را به آسیب‌پذیرترین گروه در برابر خشونت خانگی تبدیل کرده است. خشونت علیه معلولان فقط به ضرب‌وشتم محدود نمی‌شود، بلکه طیفی از رفتارها مانند تحقیر، سرزنش، حبس، بی‌توجهی، کنترل افراطی، آزار روانی، محدودسازی تعاملات اجتماعی و سلب استقلال و تصمیم‌گیری به جای فرد را دربرمی‌گیرد.»

این فعال حوزه معلولین معتقد است که فشارهای اقتصادی خانواده‌ها نیز نقش مهمی در تشدید این خشونت‌ها دارد. فقر، بیکاری، تورم، عدم حمایت‌های دولتی مناسب و ناتوانی در تأمین نیازهای اولیه زندگی، تنش روانی خانواده را افزایش می‌دهد. در چنین شرایطی، فرد دارای معلولیت به جای آن که به عنوان عضوی نیازمند حمایت دیده شود، به صورت ناعادلانه به عنوان «بار اقتصادی» تلقی می‌شود؛ نگاهی که زمینه‌ساز طرد عاطفی، پرخاشگری و خشونت‌های روزمره می‌شود.

ضعف سازوکارهای نظارتی باعث شده خشونت علیه معلولان دیده و ثبت نشود

اما آن طور که مروتی در ادامه می‌گوید: «مسئله فقط اقتصادی نیست؛ خلأهای قانونی، نبود حمایت‌های مناسب، ضعف سازوکارهای نظارتی، نبود سیستم‌های مؤثر پایش و ارزیابی، و فقدان نظرسنجی‌های واقعی از خود افراد دارای معلولیت باعث شده خشونت علیه معلولان اصلاً دیده و ثبت نشوند. از طرف دیگر، ترس افراد دارای معلولیت از گزارش خشونت به دلیل وابستگی به خانواده، ترس از بی‌خانمانی، قطع حمایت‌ها یا بدتر شدن شرایط زندگی یکی از جدی‌ترین موانع افشای این خشونت‌هاست. هم‌زمان، نبود آگاه‌سازی عمومی و ضعف آموزش همگانی باعث شده بسیاری از خانواده‌ها و حتی خود افراد دارای معلولیت، شناخت دقیقی از انواع و مصادیق خشونت نداشته باشند. درنتیجه، رفتارهایی که درواقع مصداق خشونت‌اند مانند تحقیر، سرزنش، کنترل افراطی، تصمیم‌گیری به جای فرد معلول، محدودسازی ارتباطات اجتماعی یا بی‌توجهی به نیازهای انسانی او، به عنوان «رفتار عادی خانوادگی» تلقی می‌شوند و اصلاً خشونت به حساب نمی‌آیند.»

این مدافع حقوق معلولان خاطرنشان می‌کند: «مقابله با خشونت خانگی علیه معلولان، نیازمند مجموعه‌ای از اقدامات هم‌زمان است: افزایش حمایت‌های اقتصادی متناسب با نیازها، اصلاح قوانین، ایجاد سازوکارهای نظارتی واقعی، انجام نظرسنجی‌های مستقیم از خود معلولان، آموزش خانواده‌ها، آگاه‌سازی عمومی درباره انواع خشونت، ایجاد مسیرهای امن و بدون ترس برای گزارش خشونت و حمایت روانی و اجتماعی از قربانیان از جمله راهکارهای جلوگیری و کاهش خشونت علیه معلولان هستند. بدون این اقدامات ساختاری، خشونت خانگی علیه افراد دارای معلولیت همچنان به صورت پنهان، خاموش و مداوم در خانه‌ها ادامه خواهد داشت.»

فشار اقتصادی به خشونت خانگی علیه معلولان منتهی می‌شود

در همین حال بهار آزادنیزد مقاله‌ای با عنوان «خشونت علیه معلولان» به همین موارد اشاره کرده است. به نوشته او، احتمال اینکه معلولان در معرض خشونت قرار بگیرند از گروه‌های دیگر بیشتر است. همچنین در جوامع مختلف با فرهنگ‌های متفاوت و سطوح رفاهی متفاوت، خشونت نسبت به معلولان با شدت‌های مختلفی بروز می‌کند. خشونت خانگی علیه معلولان، در این میان، بیشتر به چشم می‌خورد. از آنجا که هرچه معلولیت فرد شدیدتر باشد، مراقبت بیشتری را می‌طلبد، فرد معلول برای سهولت رفت‌وآمد، تحصیل، کار و امور روزمره شخصی خود به امکانات به خصوصی نیاز خواهد داشت. تأمین این موارد غالباً بر عهده خانواده افراد معلول است. اما در شرایطی که خانواده تنگدست است، از اولویت دادن به امکانات رفاهی معلول صرف‌نظر کرده و بقای کلی خانواده در اولویت قرار می‌گیرد. در این شرایط می‌توان متصور شد که تا چه حد یک زندگی عادی برای فرد معلول، دشوار می‌شود و همچنین این موضوع فشاری به لحاظ اقتصادی و به لحاظ روانی بر خانواده نیز وارد خواهد کرد. دقیقا در همین نقطه خشونت خانگی علیه معلولان آغاز می‌شود. خشونتی که ناشی از فشار بر خانواده است اما به غلط به حضور معلول نسبت داده می‌شود.

آزاد در ادامه این مقاله می‌نویسد: طی سال‌های اخیر تورم بی‌سابقه، کاهش واردات دارو و تجهیزات برای معلولان به میزان لازم، پایین‌تر آمدن سطح رفاهی زندگی و کم کاری دولت‌ها در حمایت از معلولان، عامل ابتدایی فشار روانی وارده بر خانواده معلولان است. خشونت‌های مرسوم علیه معلولان در فضای خانواده، اگر انکار نشوند، با همین موضوع فشارهای روانی، توسط خانواده‌ها توجیه می‌شود. زمانی که جامعه، شهروند معلول خود را به شایستگی پذیرا نیست و مسئولیت همه جانبه افرادی با معلولیت شدید را تنها بر دوش خانواده می‌گذارد، عملا منشأ چنین فشاری، دولت خواهد بود و نه حضور معلول در جامعه. به واقع بستر رفاهی موجود یکی از عوامل بروز خشم در سرپرستان خانواده معلولان است. احساسی که با فشار اقتصادی به خانواده معلول منتقل می‌شود به صورت خشونت از جانب آن‌ها بروز پیدا می‌کند.

در تمام اتفاقات ناگواری که برای معلولان رخ می‌دهد، ردپایی از ناتوانی خانواده در نگهداری از معلول به دلیل هزینه‌های مالی سنگین به چشم می‌خورد. طبق ماده ۲۷ قانون حمایت از افراد دارای معلولیت، دولت موظف است کمک هزینه معیشت افراد دارای معلولیت را به میزان حداقل دستمزد سالانه تعیین و متعهدانه نسبت به پرداخت آن اقدام کند. این در حالی است که معلولان به دلیل عدم پرداخت به موقع حقوقشان، به طور مستمر در مقابل سازمان‌های بهزیستی و برنامه و بودجه، برای دریافت این حقوق معوقه تجمع می‌کنند. به نظر می‌رسد شکی در ناتوانی دولت در برقراری رفاه و امنیت معلولان باقی نمانده است. بر اساس تجربه شاهد آن بوده‌ایم که دولت علیرغم وعده‌های که می‌دهد، در روند تعیین بودجه و یا تصویب قوانین حمایتی برای معلولان و تضمین امنیت ایشان، تغییری ایجاد نکرده است.

آزاد در خاتمه نوشتار خود تأکید می‌کند: طبق ماده ۲۷ قانون حمایت از معلولان، ایشان باید مبلغی به عنوان کمک هزینه معیشتی دریافت کنند همچنین طبق ماده ۷ همین قانون، دولت ملزم است حق پرستاری برای معلولیت‌های شدید و خیلی شدید بپردازد؛ اما بسیاری از معلولان از دریافت چنین حقوقی بی‌بهره‌اند و این مسئله به بروز خشونت علیه معلولان و فشار روانی زیادی به آن‌ها منتهی خواهد شد و سطح سلامت روان جامعه معلولان و همچنین خانواده ایشان را تحت شعاع قرار می‌دهد. در این میان بی‌توجهی سازمان‌های ذی‌ربط به تأثیری که چنین خشونت‌هایی چه در محیط خانه و چه در جامعه و مراکز نگهداری و توان‌بخشی، متوجه افراد معلول می‌شود، در بلندمدت آسیب‌های اجتماعی عمیق‌تری را به جامعه و مهم‌تر از آن به جمعیت معلولان وارد می‌کند.

مراقبان معلول، نیازمند حمایت‌های روانی و اجتماعی ویژه هستند

لیلی فدایی هم از پژوهشگران حوزه معلولیت در این زمینه به «ما» می‌گوید: «فقر مالی در میان خانواده‌های دارای فرزند معلول مشکل مهمی است که چالش‌های زندگی این افراد را تشدید می‌کند. افراد معلول به مراقبت‌های پزشکی تخصصی خاصی نیاز دارند و در صورت محدود بودن خدمات بیمه‌ای، بار مالی سنگینی بر دوش خانواده قرار خواهد گرفت. اغلب معلولان از یک سو توانایی حضور در محیط‌های کاری را ندارند و نمی‌توانند هزینه‌های زندگی خود را تأمین کنند و به همین منظور نیازمند کمک‌های مالی از سوی دولت هستند. از سویی دیگر انزوای اجتماعی و فقدان شبکه‌های حمایتی می‌تواند چالش‌های مالی را برای خانواده‌های دارای فرزند معلول تشدید کند و همین مسئله میزان تاب‌آوری و ضریب تحمل خانواده‌های دارای عضو معلول را کاهش داده و زمینه خشونت و پرخاشگری علیه عضو معلول را فراهم می‌سازد. طبیعتا بدون دسترسی به حمایت اجتماعی، عاطفی و خدمات حمایتی، خانواده‌ها ممکن است برای عبور از مشکلات مالی و دسترسی به شرایط زندگی همسان با سایر خانواده‌های جامعه، دچار مشکلات حل نشدنی‌ای شوند.»

فدایی با تأکید بر لزوم حمایت از خانواده‌های دارای عضو معلول عنوان می‌کند: «طبیعتا افرادی که از معلولان مراقبت می‌کنند نیازمند حمایت‌های روانی و اجتماعی ویژه هستند. برای مثال روابط اجتماعی مادری که فرزند معلول دارد با سایر افراد متفاوت می‌شود و معلولیت فرزند بر روی نقش‌های اجتماعی مادر در جامعه تأثیر می‌گذارد. دردهه‌های قبل هم محله‌ای‌ها در نگهداری، حمایت، پذیرش و مسئولیت‌پذیری در قبال افراد دارای معلولیت نقش مهمی داشته و به خانواده‌های آن‌ها کمک می‌کردند اما اکنون با تغییر سبک زندگی، خانواده‌های دارای عضو معلول تنها هستند. طبیعتا در گذشته، حمایت اجتماعی از افراد با هر نوع و میزان از معلولیت توسط هم محله‌ای‌ها به خانواده‌ها کمک زیادی در رفع فشارهای روانی می‌کرد اما اکنون این مراقبت‌ها کم شده و فشار بیشتری به خانواده وارد می‌شود به نحوی که حتی زمینه بروز رفتارهای آزارنده علیه معلولان فراهم شده است. البته آزار معلولان به داخل خانه محدود نیست و در محیط کار، محیط‌های عمومی، حمل‌ونقل عمومی و غیره هم کسانی که با این قشر از جامعه سروکار دارند ممکن است حقوق این افراد را به رسمیت نشناخته و رعایت نکنند و این مسئله به معنای معلول آزاری است.»

ممکن است شاهد رهاسازی معلولان باشیم!

فدایی تصریح می‌کند: «نتایج بسیاری از پژوهش‌ها مؤید این مسئله است که هرگاه مشکلات اقتصادی تشدید شده و حلقه تأمین معیشت تنگ می‌شود، فشار مضاعفی بر خانواده افراد دارای معلولیت وارد شده و میزان خشونت علیه آنان در محیط خانواده افزایش می‌یابد. باید پذیرفت که وضعیت فقر در جامعه در حال توسعه است. وقتی که فقر گسترش پیدا می‌کند، بسترهایی برای ابراز خشم و آزار علیه معلولان در محیط خانواده شکل می‌گیرد. البته نه اینکه آزار اعضای خانواده عامدانه باشد اما به هر ترتیب وقتی افراد تحت فشار اقتصادی باشند، رفتارهایی را علیه عضو بی‌دفاع و کم‌توان خانواده از خود بروز می‌دهند. از طرفی فرد معلولی که خیلی قدرت پیدا کردن شغل ندارد، ممکن است وارد چرخه‌های کاری هم بشود که برخی از کارفرماها حتی از آن‌ها سوءاستفاده هم بکنند. تمام این مجموعه باعث می‌شود که خشونت اتفاق بیفتد و پایدار بماند.»

این پژوهشگر در خاتمه بیان می‌کند: «مراقبت از معلولان می‌تواند از نظر جسمی و عاطفی سخت باشد و به زمان و انرژی قابل توجهی نیاز داشته باشد. زمانی که تمام این مسئولیت بر دوش خانواده دارای عضو معلول باشد، تعادل میان مسئولیت‌های مراقبتی با کار و وظایف بیرون از خانه از میان می‌رود. اگرچه سازمان بهزیستی موظف است تا افرادی را جهت کمک به چنین خانواده‌هایی در اختیارشان قرار دهد اما متأسفانه این سازمان، علی‌رغم داشتن ردیف بودجه مشخص جهت انجام فعالیت‌های خدماتی، از انجام این کار سر باز می‌زند و تمام بار بر دوش خانواده‌ها باقی می‌ماند. از طرفی خانواده‌های دارای کودک معلول با عدم اطمینان در مورد آینده فرزندانشان مواجه هستند، از جمله نگرانی در مورد مراقبت طولانی مدت، ثبات مالی و استقلال فرزندانشان. برنامه‌ریزی برای آینده می‌تواند برای والدین این افراد بسیار دشوار و پیچیده باشد و با این هم باری‌ست که نباید بر دوش خانواده، بلکه باید بر دوش دولت و سازمان‌های مربوطه باشد تا با ایجاد بسترهای مناسب بتوانند آینده‌ای معلوم و مشخص برای معلولین کشور ایجاد کنند. اما در شرایطی که حتی قشر سالم ایران درگیر بیکاری، فقر و تورم هستند، نمی‌توان آینده‌ای برای قشر معلول متصور بود و همه این مسائل زمینه‌ساز تشدید فشارهای عصبی بر اعضای خانواده دارای عضو معلول شده و جان آنان را به لب می‌رساند و حتی گاه ممکن است شاهد رهاسازی معلولان در کوچه و خیابان باشیم!»

ضریب تاب‌آوری خانواده کاهش یافته است

سهیل معینی، مدیرعامل انجمن باور نیز در گفت‌وگو با رویداد ۲۴ با بیان اینکه بلافاصله بعد از فشارهای اقتصادی شاهد بروز آسیب‌هایی در جامعه هستیم، می‌گوید: «اعمال خشونت علیه افراد معلول از این دست آسیب‌هاست. به بیان دیگر در خانواده‌ای که تحت تأثیر فشار اقتصادی با آسیب‌هایی مانند اعتیاد و فروپاشی خانواده و غیره دست‌به‌گریبان می‌شود زمینه برای افزایش خشونت نسبت به معلول افزایش می‌یابد، زیرا تاب‌آوری خانواده در این شرایط کاهش می‌یابد، از سوی دیگر افراد با توجه به بضاعت فرهنگی خود در مواقعی که تاب و توان نداشته و راهکاری برای خروج از مشکل نداشته باشند ممکن است اقدام به خشونت علیه افراد خاطرنشان می‌کند: «یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هایی که در جامعه ما وجود داشته است اما در حال عبور از آن هستیم، رسیدن به این آگاهی است که فلان رفتار که تا کنون عادی تلقی می‌شده رفتاری خشونت‌بار است، مثلا بی‌توجهی یا رفتار خشونت‌بار نسبت به فرد معلول خشونت نسبت به اوست. بسیاری مواقع فرد معلولی که دائما مورد خشونت قرار می‌گیرد دچار سرخوردگی می‌شود، زیرا نمی‌داند که خشونت نسبت به خود را باید به کدام نهاد گزارش دهد یا اگر از محیط خشونت‌بار خانواده جدا شود باید به کجا برود و چه نهادی از او حمایت می‌کند لذا این مسائل باعث تداوم خشونت نسبت به او شده و گزارشی هم داده نمی‌شود.»

خانواده‌ها در مناطق محروم، معلولانشان را در بدترین شرایط نگهداری می‌کنند

مدیرعامل انجمن باور تصریح می‌کند: «در جامعه ما تنها خشونت‌های فیزیکی خشونت تلقی می‌شوند و خشونت‌های زبانی و دائمی که فرد را زجر داده و از نظر روانی تحت فشار قرار می‌دهد، خشونت تلقی نشده و گزارش هم نمی‌شود. حال اینکه در بسیاری شهرستان‌ها و مناطق محروم خانواده‌هایی داریم که معلولانشان را در بدترین شرایط نگهداری می‌کنند و حتی مواردی بوده که معلول را در یکجایی مانند طویله نگهداری کرده‌اند، اما درباره میزان رواج آن با احتیاط برخورد می‌کنیم. تردید نداریم که براساس تحلیل‌های جامعه‌شناختی در عمق جامعه و آنجا که کمتر نور تابیده شده و نهادهای رسمی کمتر می‌توانند اطلاعات جمع‌کنند بسیاری از اشکال خشونت به عنوان عرف در حال وقوع است و مازمانی می‌توانیم وارد عمل شویم که گردآوری اطلاعاتمان را در نتیجه تعامل با سازمان‌های محلی و مدنی و حاکمیتی در روستاها، شهرستان‌ها و مناطق حاشیه‌ای شهر بتوانیم تقویت کنیم، زیرا در این مناطق خبرهایی هست که کمتر رصد می‌شوند.»

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۶۲۱۶ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی اصغر شیدی علویجه فرزند عباس به ش.ش ۸۰۴ صادره از شهری در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۱۵۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۶۳ فرعی از ۱۶۶ اصلی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک کهریزک در ازای سند مالکیت رسمی مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
م الف ۱۹۳۶
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۴
سیدمحسن سادات حسینی-رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۵۳۰۰۶۳۵۷ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۳۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کهریزک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی شرکت گاز استان تهران به شناسه ملی ۱۰۱۰۱۸۹۰۳۳۹ در ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۲۲/۲۰ مترمربع در قسمتی از پلاک ۲۲۸ فرعی از ۹۳ اصلی واقع در تهران بخش حوزه ثبت ملک کهریزک در ازای خریداری عادی از مالک رسمی محمد یزدانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۴
م الف ۱۹۲۷
سیدمحسن سادات حسینی-رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۹۰۱۰۰۴۱۷۷-۱۴۰۴/۱۰/۲۶ صادره از هیات فوق تصرف مالکانه و بلامعارض آقای قربان علی فعال فرزند علی اکبر در ششدانگ اعیان یک قطعه باغ به مساحت ۲۵۱۵/۷۱ مترمربع پلاک ۲۱ فرعی از ۵۶- اصلی واقع در بخش ۲ حوزه ثبت ملک دامغان روستای عبیرآباد باسناد انتقال از مالک رسمی با حدود و مشخصات معین محرز گردید. لذا به لحاظ حفظ حقوق مالکین و عدم دسترسی به سایر مالکین مشاعی در اجرای ماده ۳ قانون مزبور معترضین می توانند ظرف مدت دو ماه از تاریخ آگهی اعتراض خویش را به اداره ارائه و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به مرجع ثبتی دادخواست خویش را به دادگاه محل وقوع ملک تقدیم و یک برگ گواهی طرح دعوی از دادگاه اخذ و تسلیم اداره نمایند. در غیر این صورت سند مالکیت به نام متصرف صادر و تسلیم خواهد شد. بدیهی است صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۴ شناسه: ۲۱۱۹۱۲۰
مهدی جدیدی
رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان دامغان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۱۰۱۲۰۲۲۸۹۴ مورخ ۱۴۰۴/۷/۲۷ هیات موضوع قانون تعیین وتکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی ساوجبلاغ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی محمدتقی باقی محمدآبادی فرزند حسینعلی به ش.م ۴۹۱۰۵۱۹۰۱۷ نسبت به دودانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۸۷۸/۴۵ مترمربع از مالکیت فاطمه و گلی و رضا کوشانفر برابر سند شماره ۱۴۳۶ مورخ ۱۳۴۴/۴/۱۱ دفترخانه ۱۸۸ تهران نسبت به پلاک ۷۲ فرعی از ۱۸۰ اصلی ذیل دفتر ۲۰ صفحه ۵۷۴ واقع در عرب آباد خسروی حوزه ثبتی ساوجبلاغ استان البرز تائید و رای هیات صادر گردیده لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات و پس از طی تشریفات قانونی سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۴
بشیر نعیم زاده-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ساوجبلاغ

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۱۰۱۲۰۲۲۸۹۰ مورخ ۱۴۰۴/۷/۲۷ هیات موضوع قانون تعیین وتکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی ساوجبلاغ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی محمدرضا باقی محمدآبادی فرزند حسینعلی به ش.م ۰۳۲۳۰۲۸۸۰۲ نسبت به دودانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۸۷۸/۴۵ مترمربع از مالکیت فاطمه و گلی و رضا کوشانفر برابر سند شماره ۱۴۳۶ مورخ ۱۳۴۴/۴/۱۱ دفترخانه ۱۸۸ تهران نسبت به پلاک ۷۲ فرعی از ۱۸۰ اصلی ذیل دفتر ۲۰ صفحه ۵۷۴ واقع در عرب آباد خسروی حوزه ثبتی ساوجبلاغ استان البرز تائید و رای هیات صادر گردیده لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۴
بشیر نعیم زاده-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ساوجبلاغ

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۹۰۱۰۰۱۴۷۰۲ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۴ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم محمود سلمانی عمروانی فرزند ابوالقاسم به ش.ش ۱۲۹ وکدملی ۴۵۹۱۰۶۲۱۱۲ در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۲۵/۷۵ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۹۰۲ فرعی از ۱ اصلی واقع در باغزندان بخش ۰۲ شاهرود خریداری از علی اصغر هملائیان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۴
حمیدرضا حسین پور-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان شاهرود

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای اصلاحی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۵۷۰۴۸۲۴۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم پروانه شریفی نیا فرزند شریف به صورت سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۵۴۷.۸۲ متر مربع پلاک فرعی از ۹۴ اصلی واقع در شهریار خریداری از مالک رسمی آقای مهدی رضائی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
م الف ۱۳۷۹۱
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۸
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۰۴
مهدی ناصری - رئیس ثبت اسناد و املاک شهریار

آگهی قانونی تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۲۰۰۳۰۰۵۷۳۸ تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بندرترکمن پرونده کلاسه ۲۲۴۶۷۶۴۰۸۶۰۹۵۴۰۲۲۳۹۵۹۳۴۵۸ صادره از ترکمن مبنی بر صدور سند تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای احمد اونق فرزند سبزعلی به شماره شناسنامه ۱۷۰۳ و شماره ملی ۲۲۳۹۵۹۳۴۵۸ صادره از ترکمن مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲۱۰/۲۱ متر مربع، قسمتی از پلاک ثبتی شماره ۲۷۵- اصلی اراضی انارمرز واقع در بخش دو حوزه ثبت ملک بندرترکمن از سهمی سبزعلی اونق تایید گردیده است. ضمنا به استناد نامه شماره ۴۸۲۷۸ مورخ ۱۴۰۳/۴/۴ و ۱۷۶۷۶۲ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۸ جهاد کشاورزی سهمی سبزعلی اونق در رهن قرار داشته است.
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: روز شنبه ۱۴۰۴/۱۱/۱۸
تاریخ انتشار نوبت دوم: روز دوشنبه ۱۴۰۴/۱۲/۴ م.الف: ۴۲۴
امید اسماعیلی- رئیس اداره اسناد و املاک بندرترکمن

آگهی قانونی تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶